

Egidius

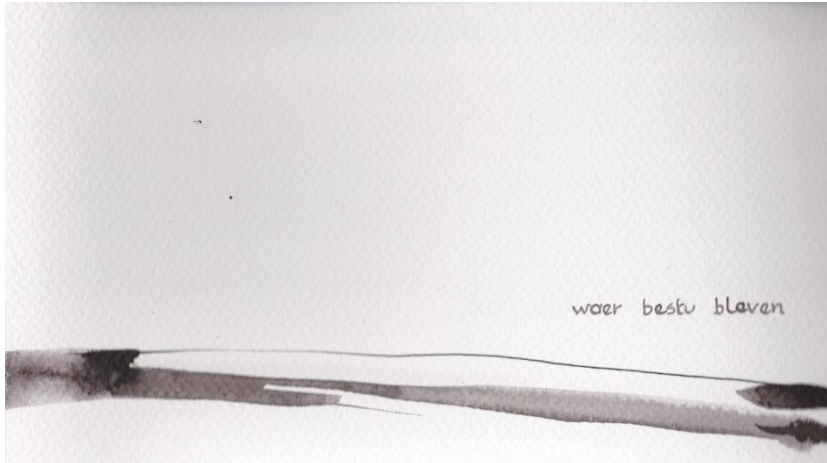
toen je viel
en te pletter sloeg tegen de aarde
scheurde je naam
de ruimte uiteen

even hield de wereld
de adem in

stilte
ontzetting

men droeg je weg
een verdwaald kind
de dood tegemoet

waer bestu bleven

toen het leven
je lichaam verliet
was ik
in de wachtkamer van de dood
dicht bij jou

je mocht de weg gaan
die zich voor je ontplooidde
je had de pijn van leven
tot het uiterste gedragen

toen je stierf
werd je opnieuw uit mij geboren

ik legde mijn armen
behoedzaam om je heen
lieve zoon van mijn verlangen

zo wou ik je vergezellen
tot aan de grens
waar jij voorgoed
inging
tot je eigen verte

mi lanct na di gheselle mijn

de tijd
niet te weerhouden
schuift elk moment
eeuwigheden
tussen ons beiden

ik omhels je
voel de kou van je dode lijf
de geur van dood zijn

onherroepelijk
word je uit mijn verlangen
weggeroofd

waar kan ik mijn onmacht uitschreeuwen

130314 du coors die doot

toen je wezen overmand werd door pijn
en geen troost je bewustzijn kon bereiken

nodigde je
de dood
als laatste reisgezel

je gaf al je geld weg
kocht wellicht nog een laatste joint
rookte op het balkon nog een laatste sigaret

en toen sprong je
van vijf hoog
je bevrijding tegemoet

du liets mi leven

ontspannen
lag je in de rust van de dood

we kwamen afscheid nemen
ik sprak je toe

en in dit spreken werd ik me bewust
dat ik verder moest
leven
dat ik bleef ademen

dat je weg was
dat je
ieder
hoe dierbaar ook voor jou
overliet
aan tijd en ruimte

onherroepelijk was de grens
jij verstild tot de dood
wij
terug geworpen in de tijd

150314 dat was gheselschap goet ende fijn

ik heb je niet genoeg gezegd
hoeveel ik van je hield

hoe je

toen je
dag na dag groeide in mij
kosmos in de kosmos
mijn wezen vervulde
alle vragen ten einde

hoe je

later
mij brak van zorgen
overgeleverd aan een waanwereld
waarin je tussen de goden ging wonen
en overspoeld werd door agressie

zoon van mij

je ging van mij weg
steeds verder
je keerde niet meer weer

160314 het sceen teen moeste gestorven sijn

tot je lichaam
ophield met ademen
je bewustzijn de wereld verliet

nog kan ik het niet bevatten
dat je weg bent
en alleen nog in
beelden van herinnering
onrustige dromen
tot mij weerkeert

170314 nu bestu in den troon verheven

wat van jou
hier blijft

een tabaksdoos
sigaren die je leerde roken
ontwerpen voor houtsculptuur

rapporten
van school
van psychiatrie
van de rechtbank

foto's
van een vroeger
dat voorbij is

je afscheidsbrief

hoe onbereikbaar je ook bent
je leeft verder
in mijn bewustzijn

in mijn lijf
dat elke dag
vraagt om jou

Egidius

je naam
een lied van liefde
alom tegenwoordig

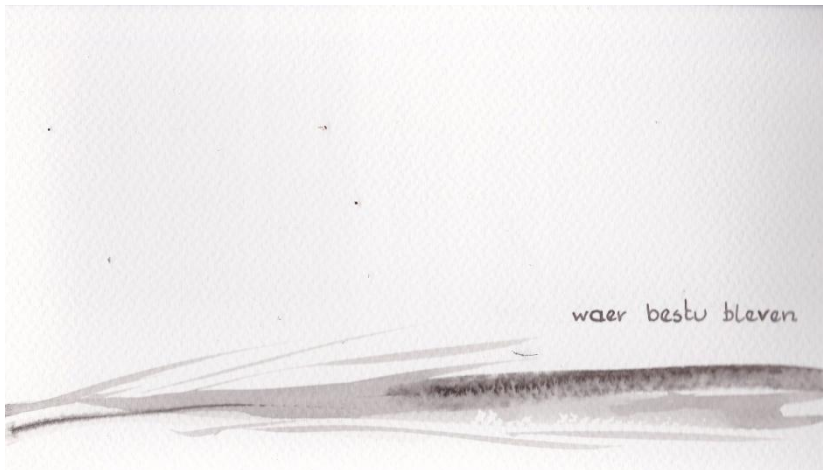
ik spreek je naam
vol tederheid

ik schreeuw je naam
de wolken in

je naam
alleen maar pijn
alleen maar wanhoop als antwoord

in elke ruimte ga ik op zoek
hoeveel muren heb ik nodig
om je naam te schrijven
hoeveel dagen
om je naam te omarmen

waer bestu bleven

ik schreeuw
wil je uit de dood terug

bevraag de mensen
muren komen op me af

waar ben je

geen antwoord
alles leegte
oneindige leegte
achter die leegte
nog leegte

uitgeput smee ik de ruimte

geef me een teken
van hoop
van leven

de dagen
rijgen zich aaneen
terwijl de tijd me ontsnapt

er is alleen pijn

mijn zoon
is uit me weggesneden

verdwenen

hoe leef ik verder
zonder hem

mi lanct na di gheselle mijn

de dagen zijn stil
alsof ze op kousenvoeten
niets willen verstoren

toch zijn ze vol
van jouw aanwezigheid

kon ik je nog eens raken
je aanwezigheid voelen
je lichaamsgeur ruiken

ik weet dat je voorbij bent

en ik moet verder

du coors die doot du liets mi tleven

je kon niet meer
we wisten het beiden
de dag naderde
waarop je weg zou gaan

bij elk afscheid
keek ik je aan
bewust
dat dit voor het laatst kon zijn

tot je
de diepte in sprong
en als een vogel
je vleugels spreidde
naar vrijheid
je diepste begeren
niet meer onderworpen
aan de wetten
van pijn
en onmacht

je liet me achter
met al de anderen die
je naam noemen
in liefde
in gemis

zonder jou

nu bidt vor mi ic moet noch sneven ende in de weerelt liden pijn

in mijn dromen
zie ik je weer
alsof de tijd niet bestaat
die ons onherroepelijk
van elkaar gescheiden houdt

je spreekt
je beweegt
je ademt
bijna kan ik je raken

tot de ochtend komt
zich weer een dag aanbiedt
waarin je niet meer bent

ik herneem
de dagelijkse routine

gemis
als een liefdesverklaring

neem het mij niet af

verware mijn stede di beneven

eens zal ik de weg gaan
naar de verte
waarheen jij ging

ik heb geen angst meer voor de dood

alleen
de weg daarheen
schrikt me af

hoeveel gemis moet ik nog dragen
hoeveel dagen
moet ik nog gaan
zonder jou
zonder de andere geliefden

240314 ic moet nog zinghen een liedekijn

zoon
het geschreven woord
met je dyslectie
was een vreemdeling voor jou

in je afscheidsbrief
spelde je
hoe graag je ons zag
vroeg je ons
na je dood
het leven te hernemen

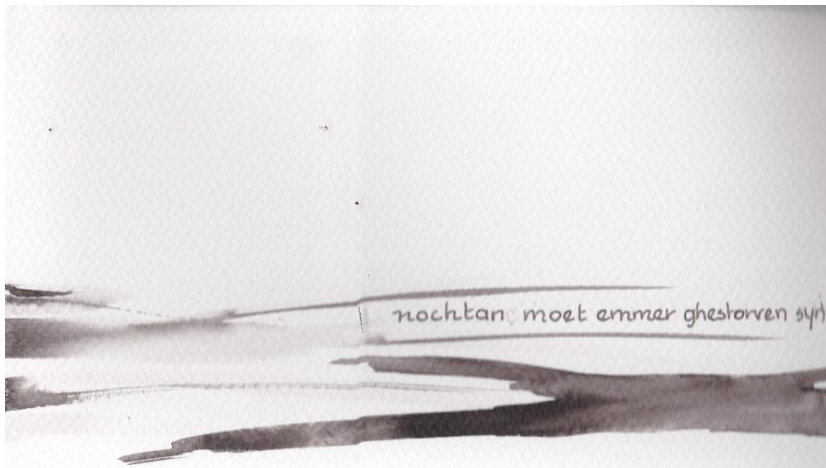
dat deden we
ondanks de afgrond van de pijn

tot we rust vonden
in jouw aanwezige afwezigheid

we komen samen
op je verjaardag
op je sterfdag

en elk jaar
op de familiedag
waar we
naar je graf gaan
en dan jou meenemen
om de rest van de dag
te genieten van elkaar
met jou in ons midden

250314 nochtan moet emmer ghestorven sijn

dan weer
een dag
waarop de pijn zich aanbiedt

zomaar
een herinnering
een stukje muziek

of gewoon
het leven zelf

neem het mij niet af

ook na zoveel jaren
rouw ik om mijn zoon

mijn graag zien
omdat hij niet voorbij is

ik wil niet genezen van mijn kind

260314 Egidius

nu spreek ik je naam uit
als een kostbaar geschenk

ik dank het leven
omdat je
vanuit mijn lichaam
in mijn armen opgroeide
dat je die jaren
bij ons mocht zijn

dat ik
in je dood
ontdekte hoe graag ik je zag

je naam is vreugde nu
en de pijn daar rond
is onvervreemdbaar
mijn leven

waer bestu bleven

de ruimte is terug bewoond
door nabijheid
graag zien
geluk

zoonlief
je bent een verte ingegaan
waarin ik je nog niet wil volgen

het is goed zo

na zoveel jaren
ben ik terug
van weggeweest
op de lange weg van rouwen

je leeft verder in mij
steeds aanwezige afwezige

ik weet
je bent niet alleen uit mij geboren
ook tot mij geboren

we zijn onafscheidelijk met elkaar verbonden

het is goed zo

mi lanct na di gheselle mijn

het verschroeiende van de pijn
maakt plaats
voor aanvaarding

ik leef
met jou als nabije

dankbaar noem ik je naam

omdat ik zovele jaren
je mijn zoon mocht noemen

du coors die doot du liets mi tleven

ik heb weet
hoe diep
een kind
als het dit leven
verlaat
het lijf
en bewustzijn tekent

hij sprong van vijf hoog

hij wou niet meer verder
in deze keuze wil ik hem bijstaan

ik zal moedig zijn
en mijn eigen weg verder gaan

dat was gheselschap goet ende fijn

ik schrijf je naam
Arne
in het diepste van mijn wezen

vol verwachting
keek ik uit naar je komst

vol pijn
nam ik afscheid

in gemis

ook dankbaar
om wie je was
en de jaren hier bij ons

het sceen teen moeste ghestorven zijn

wie kon je levensloop voorspellen

afwezig
ben je
aanwezig

je leeft in mij verder
doordringt me
met een graag zien
dat nooit in woorden kan worden neergelegd

zoon van leven
sterker dan de dood

